

Kl. 14:27

Michael Aastrup Jensen (V):

Tak for det. Jeg er selvfølgelig ked af at høre det, for der er jo ellers en anden repræsentant for Dansk Folkeparti, der faktisk allerede har skrevet under på vores resolution, og det er vi selvfølgelig glade for. Men der er åbenbart intern uenighed i Dansk Folkeparti om, hvor man står i den sag.

Jeg er så lidt mere interesseret i, hvorfor man ikke gør det fra hr. Morten Messerschmidts side og følger den anden repræsentant for Dansk Folkeparti. Det er lidt det samme spørgsmål som til hr. Mogens Jensen: Hvornår er nok nok? Hvor mange flere russiske soldater skal der være i Georgien, før man siger, at det er nok? Hvor mange overflyvninger mere, skal der være over georgisk territorium, før man siger, at det er nok? Hvor mange gange mere skal man i modstrid med våbenhvileaftalen nægte internationale observatører adgang til Sydossetien og Kaukasien?

Kl. 14:28

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:28

Morten Messerschmidt (DF):

Det er jo en lidt delikat sag, først og fremmest fordi jeg ikke kan udtrykke det mindre bramfrit, end jeg nu gør. Men det, som hr. Michael Aastrup Jensen har gang i, er rent amatørarbejde.

Hvis man vil straffe Rusland for det her, så er det noget, som regeringerne skal gøre, og jeg er ked af at sige, at det altså er manden til venstre for mig, der skal tage den sag op, og ikke en eller anden tilfældig i ALDE-gruppen.

Kl. 14:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 14:29

Michael Aastrup Jensen (V):

Hr. Morten Messerschmidt har åbenbart været så fraværende fra Europarådets Parlamentariske Forsamling de sidste mange måneder, at han åbenbart ikke ved, at det altså *kun* er den parlamentariske forsamling, der kan fratage Rusland stemmeretten i den parlamentariske forsamling. Det er hverken Ministerkomiteen, hr. Morten Messerschmidt eller andre. Det er kun den, så lad os nu holde de perfide kommentarer væk, især når de er totalt usande i forhold til fakta, vil jeg sige til hr. Morten Messerschmidt.

Men kunne vi ikke i stedet for prøve at få svar på, hvor lang snor man skal give Rusland fra hr.

Morten Messerschmidts side i stedet for at prøve med de perfide kommentarer, især når de er lodret forkerte.

Kl. 14:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 14:29

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg synes, vi taler forbi hinanden, og det er der egentlig ingen grund til. Jeg bestrider jo ikke, at hr. Michael Aastrup Jensen anvender et formelt instrument korrekt. Det bestrider jeg sådan set ikke. Det kommer bare ikke til at have nogen som helst effekt.

Hvis man skal påvirke Rusland, hvis man skal tale til Medvedev, til Putin, til Kadyrov osv., så er de da altså fuldstændig ligeglade med, hvad man vedtager i plenaren. Har ordføreren overhovedet været ovre og fornemme, hvordan stemningen er i Rusland. Det, som batter, er, hvis Ministerrådet rykker, hvis Ministerrådet kritiserer og siger noget.

Derfor er det jo bare et fuldstændig tomt statement, som hr. Michael Aastrup Jensen kommer med. Jeg kan godt forstå, man lader sig rive med. Jeg er da også oprørt over de ting, der sker, og den måde, det sker på. Jeg ville da elske, at Rusland var lige så velordnet et demokrati som Danmark. Men de der tomme manifestationer bringer os bare ingen vegne.

Kl. 14:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Pernille Frahm fra Socialistisk Folkeparti.

Kl. 14:30

(Ordfører)

Pernille Frahm (SF):

Tak. Lige siden jeg satte mine ben i Europarådet første gang i 1998, har jeg haft en fornemmelse af, at det var her, man kunne lære, hvad det egentlig var, Europa drejede sig om, og hvad det europæiske demokrati egentlig gik ud på, og hvordan det egentlig var blevet til noget særligt, nemlig det, at en række lande i fællesskab beslutter sig for at sikre demokrati gennem flere forskellige virkemidler: demokrati forstået som frie valg, flere partier, hemmelige valg, en retsstat og menneskerettigheder. De aftaler, man lavede dengang, blev indgået som forpligtende aftaler landene imellem. Det var forpligtende aftaler, der skulle begrænse det enkelte lands råderum i forhold til borgeren, i forhold til den enkelte.